

NIEPORZADKI

Nieporządkiem na danym zbiorze nazywamy **permutacje jego elementów bez punktów stałych**.

(*bijective bez punktów stałych*)

Jak przy losowaniu komu kupimy prezent na mikołajki - nie chcemy kupować prezentu sobie samemu. Jak często się zdarza, że ktoś wylosuje siebie samego?

$$D_n = n! \left(1 - \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \dots + (-1)^n \frac{1}{n!}\right)$$

DOWÓD:

Ze zbioru wszystkich permutacji S_n , który ma moc $n!$ odejmujemy zbiory, w których i zostaje na swoim miejscu:

$$D_n = |S_n| - |Z(1) \cup Z(2) \cup \dots \cup Z(n)|$$

Stosujemy zasadę z poprzedniego wykładu:

$$|Z(1) \cup Z(2) \cup \dots \cup Z(n)| = |Z(1)| + |Z(2)| + \dots + |Z(n)| - (|Z(1) \cap Z(2)| + |Z(1) \cap Z(3)| + \dots) + \dots$$

Mamy $|Z(i)| = (n-1)!$, bo nie ruszamy jednego elementu, a reszta może się przemieszczać dowolnie. Analogicznie $|Z(i) \cap Z(j)| = (n-2)!$. Pokolei rozpiszmy prawą stronę równania:

$$|Z(n)| = |Z(1)| + |Z(2)| + \dots + |Z(n)| = n \cdot (n-1)!$$

bo mamy n zbiorów, każdy o mocy $(n-1)!$.

$$|Z(1) \cap Z(2)| + |Z(1) \cap Z(3)| + \dots = \binom{n}{2} (n-2)!$$

czyli dwa zbiory możemy wybrać na $\binom{n}{2}$ sposobów, a ich przekrój ma moc $(n-2)!$.

Rozpiszmy równanie:

$$\begin{aligned} |Z(1) \cup Z(2) \cup \dots \cup Z(n)| &= |Z(1)| + |Z(2)| + \dots + |Z(n)| - (|Z(1) \cap Z(2)| + |Z(1) \cap Z(3)| + \dots) + \dots = \\ &= n(n-1)! - \binom{n}{2} (n-2)! + \binom{n}{3} (n-3)! + \dots = n! \left(1 - \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} - \dots\right) \end{aligned}$$

Z analizy matematycznej wiemy, że

$$1 - \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} - \dots \approx \frac{1}{e}$$

REKURENCJE

Ciąg wyrazów rekurencyjnych to taki ciąg, w którym n wyraz wyliczamy w zależności od poprzednich wyrazów.

Przybliżanie pierwiastka z a :

$$\begin{aligned} a &> 0 \\ x_0 &= a \\ x_n &= \frac{1}{2} \left(x_{n-1} + \frac{a}{x_{n-1}} \right) \\ g &= \frac{1}{2} \left(g + \frac{a}{g} \right) = \sqrt{a} \end{aligned}$$

CIĄG FIBONACCIEGO: Ile jest ciągów o wyrazach 1, 2, których suma wynosi n ?

$$x_n = x_{n-1} + x_{n-2}$$

$$x_1 = 1, x_2 = 2$$

wynik to ilość sposobów, na jakie możemy wyliczyć n używając liczb naturalnych liczb 1 i 2.

DOWÓD:

Mamy k przegrodek, w które możemy wstawiać 1 i 2 tak, żeby uzyskać n . Na końcu może być 1 albo 2. Jeśli na końcu jest 1, to na poprzednich miejscach musiało być $n-1$, a jeśli 2, to na poprzednich musiało być $n-2$. Ponieważ możliwości są rozłączne, to do pierwszego przypadku mamy x_{n-1} możliwości dojścia, a do przypadku z 2 na końcu, mamy x_{n-2} możliwości dojścia.

NIEPORZADKI REKURENCYJNIE: dla $n \geq 3$

$$D_n = (n-1)(D_{n-2} + D_{n-1})$$

DOWOD:

Podzielmy nieporządki na zbiorze $\{1, \dots, n\}$ na dwie klasy.

1. element n -ty przechodzi na $i < n$, ale i przechodzi jednocześnie na n .

Jest $(n-1) \cdot D_{n-2}$ takich nieporządków, bo biorę element i na $n-1$ sposobów, usuwam n i i , więc na pozostałych muszę utworzyć nieporządek.

2. n przechodzi na $i < n$, ale i nie przechodzi na n , tylko na $j < n$.

Jest $(n-1)D_{n-1}$ takich nieporządków. **Wciskamy n na jakieś miejsce wśród $n-1$ elementów** - ile jest nieporządków na $n-1$ elementach.

Zliczamy obie klasy i dostajemy D_n .

PRZYKŁAD: Na ile sposobów można połączyć elementy zbioru mocy $2n$ w pary?

Wybieram pierwszą parę

$$\binom{2n}{2},$$

wybieram drugą parę

$$\binom{2n}{2} \cdot \binom{2n-2}{2}$$

i tak dalej

$$\binom{2n}{2} \cdot \binom{2n-2}{2} \cdot \dots \cdot \binom{2}{2}.$$

Ale my nie numerujemy tych par, więc musimy to podzielić na $n!$

$$\frac{\binom{2n}{2} \cdot \binom{2n-2}{2} \cdot \dots \cdot \binom{2}{2}}{n!}.$$

Rozwiązanie rekurencyjne:

Niech x_n będzie szukana liczba. Musimy napisać, jak się ma x_n do poprzednich wyrazów.

Mamy $2n$ elementów, zaznaczamy element ostatni i dobieramy mu parę. Możemy to zrobić na $2n-1$ sposobów, więc

$$x_n = (2n-1)x_{n-1}$$

czyli jak się to przeliczy otrzymujemy

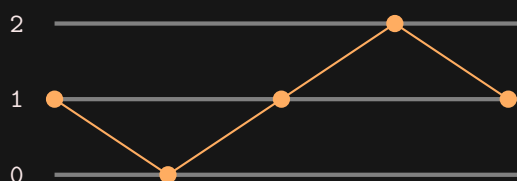
$$x_n = (2n-1)(2n-3)(2n-5)\dots$$

WIEŻE W HANOI

Mamy 3 prety: A, B i C. Na pierwszym precie jest n malejących kraczków, które chcemy przelożyć na drugi pret, ale możemy tylko manipulować pierwszym z góry i nie możemy położyć większego kraczka na mniejszy. podejście informatyczne - **przekopiować mój kod z WDI**

UKŁADY RÓWNAŃ REKURENCYJNYCH

Ile jest ciągów długości n o wyrazach z $\{0,1,2\}$ takich, że każdy następny wyraz jest o 1 większy lub o jeden mniejszy? Przedstawmy to jako pileczkę odbijającą się między 3 liniami:

Niech a_n będzie ilością szukaną. Nie da się tego zrobić od razu, więc podzielmy liczbę n na dwie części:

a_n^1 to liczba ciągów kończących się na 1

$a_n^{0,2}$ to liczba ciągów kończących się na 0 lub 2.

Ilość pierwszej części: chcemy kończyć na 1, więc musieliśmy być w 0 lub 2. Dopisujemy do krótszego ciągu 1 i gotowe

$$a_n^1 = a_{n-1}^{0,2}.$$

Ale możemy popatrzeć dwa miejsca w tym - byliśmy w 1 i chcemy wrócić na 1. Mogliśmy zachaczyć o 0 lub o 2, więc mamy dwie możliwości.

$$a_n^1 = 2 \cdot a_{n-2}^1$$

Znamy pierwsze wyrazy:

$$a_n^1 = 1, \quad a_2^1 = 2$$

Możemy znaleźć wzór jawny:

$$a_n^1 = 2^{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor}$$

I wzór ogółem:

$$a_n = a_n^1 + a_n^{0,2} = a_n^{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor} + a_n^{\lfloor \frac{n+1}{2} \rfloor}$$

PRZYKŁAD: Na ile sposobów można zbudować plotek o wymiarach $2 \times n$ mając do dyspozycji klepki 1×2 ?

$$x_0 = 1$$

$$x_1 = 1$$

$$x_2 = 2$$

$$x_n = x_{n-1} + x_{n-2}$$